

תת"ע (ירושלים) 5260-03-24 - ראשד אבו אחמד נ' מדינת ישראל

תת"ע (ירושלים) 5260-03-24 - ראשד אבו אחמד נ' מדינת ישראלשלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 5260-03-24

ראשד אבו אחמד

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[04.08.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 10.04.2024.
2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו נהיגה כשתוקף רישיון הנהיגה פקע למעלה משנתיים בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961.
3. ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו העונשים הבאים: פסילה לתקופה של 12 חודשים; פסילה על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 3,000 ₪. טענות הצדדים
4. המבקש טען כי לא התייצב לדיון משום שעבר לגור ברומניה לצורך לימודי רפואה. עוד טען כי הסיר את המחדל והוציא רישיון נהיגה בחודש מרץ, טרם נסיעתו.
5. לטענת המשיבה, מועד הדיון הופיע באופן ברור על הדו"ח שנמסר למבקש, מבלי שהוגשה כל בקשה לשנותו. כמו כן, טענה כי המבקש לא העלה אף טענה לעניין ביצוע העבירה עצמה. דיון והכרעה
6. הבקשה הוגשה ללא תצהיר ובשל כך דינה להידחות על הסף. למעלה מן הצורך אדון בבקשה לגופה.
7. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 7.4.2008):
"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

8. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ); הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.
9. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
10. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.
- ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:
- "לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".
- קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש
11. המבקש קיבל את ההזמנה לבית המשפט לידיו בעת ביצוע העבירה. המבקש לא צירף לבקשתו מסמכים המעידים על הימצאותו מחוץ לארץ במועד הדיון. כמו כן, המבקש לא נימק מה מנע ממנו להגיש בקשת דחיה או הקדמה לדיון שנקבע בענייננו. משלא עשה כן, התרשל המבקש (השוו 7122/07 טהא חיר נ' מדינת ישראל מיום 15.1.2018).
- בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדין וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון. האם קיים חשש לעיוות דין
12. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018).
13. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).
14. במקרה שבפניי המבקש לא העלה כל טענה באשר לחשש לעיוות דין שעלול להיגרם לו. בנוסף, נוכח חומרת העבירה בה הורשע המבקש אני סבורה כי מדובר בענישה מידתית וסבירה. לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין למבקש. שיהוי בהגשת הבקשה
15. מדובר בבקשה שהוגשה בשיהוי של למעלה משלושה חודשים ללא נימוק המצדיק זאת וגם בכך יש להצדיק דחיית הבקשה. לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית. מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים. ניתנה היום, כ"ט תמוז תשפ"ד, 04 אוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.